یادداشت

«کمبود عاطفه» خلأ جدی کودکان زلزله‌زده

الهه سلیمانی
استاد دانشگاه و مشاور خانواده

اتفاقات ناخوشایند برای هر کسی خواهد افتاد و ما در حد توان خود سعی می کنیم به آنها کمک کنیم، به‌عنوان مثال می‌توان از این اتفاقات ناخوشایند به زلزله کرمانشاه اشاره کرد که هم روح ما را آزرد و هم جسم ما را، چراکه تقریبا می‌شود گفت تمام ایرانی‌ها به این بیت سعدی که می‌گوید: «چوعضوی به درد آورد روزگار، دگر عضوها را نماند قرار» معتقد هستیم.

هنگامی که در شهری حادثه‌ای مانند زلزله رخ می‌دهد، در ابتدا به فکر امدادرسانی به مصدومان هستیم و بعد از آن به خدمت‌رسانی به بازماندگان می‌پردازیم و سعی می کنیم بنایی برایشان بسازیم و آنها را اسکان دهیم تا این افراد به جز درد و ناراحتی از حادثه دیگر غمی نداشته‌باشند.

ما در این حادثه کمک‌های نقدی یا مایحتاج‌هایی که یک خانواده در این شرایط احتیاج دارد را برای زلزله‌زدگان ارسال کردیم ولی در این بین سوالی که می‌توان گفت تقریبا بی‌جواب مانده است، ما به آنها لباس دادیم، پوشاک دادیم ولی آیا عاطفه هم دادیم؟ آیا به فکر کودکانی که پدر و مادر خود را از دست داده‌اند و در بحران «کمبود عاطفه» هستند، بودیم؟

در این زلزله بودند کودکانی که والدین خود را از دست دادند و بی‌سرپرست شدند و در بین تمام آلامی که دارند تشنه یک بار دیگر صدا کردن واژه‌ای به اسم «مادر» هستند، شاید بتوانیم با ارائه طرح‌های سرپرستی برای این کودکان، کاری کنیم که این اتفاقات تلخ برای همیشه از ذهن این کودکان پاک شود و در خانواده‌ای جدید قرار بگیرند. کودکانی که با تمام وجود اضطراب جدایی و تنهایی را لمس کرده‌اند، کودکی که هنوز در مرحله تفکر انتزاعی به سر می‌برد و تازه می‌تواند تجسم کند و برای خود آینده روشنی را رقم بزند، چرا باید در آن شرایط بماند و خاطراتی که دیگر راهگشایی برای آینده‌اش ندارد را در ذهن خود مرور کند؟

بسیاری از این کودکان دچار سندروم پس از سانحه خواهند شد و در بزرگسالی اعتمادبه‌نفس کافی ندارند تا بتوانند در شرایط مختلف یا با هر هیجان، دچار عدم کنترل تکانه‌های هیجانی نشوند و به سمت رفتارهای پرخطر نروند و این یعنی هشداری برای این دسته از کودکان که مسئولان باید در کنار سایر خدمات‌رسانی به این افراد به این مورد هم اهمیت دهند.

همان گونه که ما اعتقاد داریم ساختن شرایط فیزیکی احتیاج به زمان دارد، از نظر روانشناسان هم بازگشت شرایط روانی فردی که دچار حادثه شده است به شرایط روانی قبل از حادثه بسیار بیشتر از شرایط فیزیکی زمان می‌برد. در اینجا ذکر این نکته بسیار حائز اهمیت است که صرفا کمک‌های مقطعی روانی، حتی دور کردن کوتاه‌مدت افراد از محل، مشکل آنها را حل نمی کند.

درخصوص این کودکان که هم پدر و هم مادر خود را از دست داده‌اند باید کاری اساسی انجام داد و از روانشناسان کودک و افراد صاحب‌نظر در این خصوص مشورت گرفت.

یکی از اقداماتی که می‌توان برای این کودکان انجام داد آموزش مهارت‌های لازم در خصوص خودشناسی و پذیرش شرایط موجود است تا کودکان با فراگرفتن این مهارت کم کم حادثه تلخ زلزله را فراموش کنند و بتوانند برای خود آینده‌ای روشن بسازند.

چقدر خوب است به فکر سپردن کودکان بی‌سرپرست به خانواده‌های سالم باشیم تا کمک کنیم طرح‌واره‌های تحقیر، ناکامی و سردی که در این کودکان شکل گرفته را بشکنیم و آنها به همان ذات کودکی یعنی بازی و شادابی بازگردند.

پس بهتر است دغدغه «روان» را در اولویت قرار دهیم و کمک کنیم به مرور زمان کودکان، کودکی کنند و در این دوران بپذیرند اتفاقی پیش آمده که فقط باید به خود بگویند: «خدایی دارم به بزرگی دنیا و او به من گفت تو می‌توانی چون من را داری پس بلند شو و شروع کن.»

در نتیجه باید با برگزاری کلاس‌های آموزشی از جمله مهارت‌های زندگی به صورت بلندمدت باشد؛ مانند طراحی کتاب‌های آموزشی ویژه این کودکان، اعزام تیم روانشناسی به مناطق آسیب‌دیده، برگزاری دوره‌های آموزشی حتی به صورت اردوهای کوتاه‌مدت به مناطق آسیب‌دیده و حتی آوردن روانشناسان به مناطق متعدد.

امید است با این کار در بلندمدت بزه‌های اجتماعی و نوجوانی، خودکشی، اعتیاد و طلاق را در این مناطق نبینیم.

گزارش

نرم‌افزارهای پرداخت الکترونیکی و تاکسیرانی پس از یک طرح مشترک کوتاه، حالا با چالش روبه‌رو شده‌اند

«رسید»، به جایی نرسید

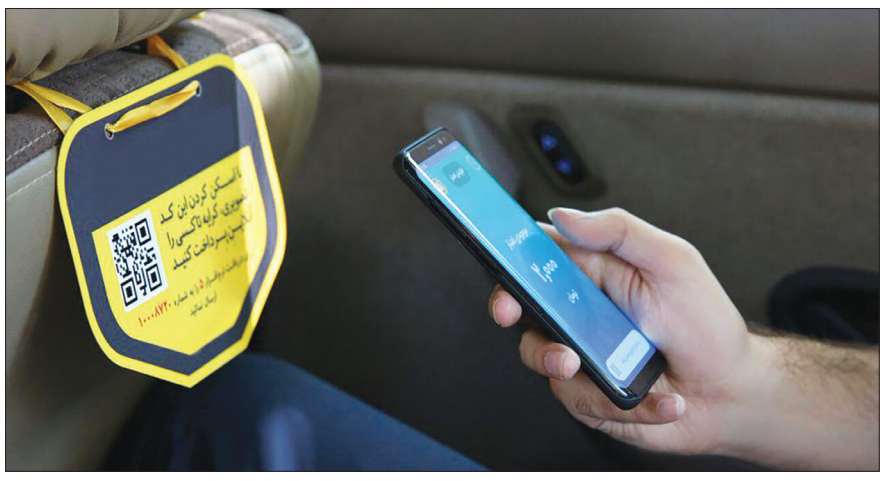

ابوالقاسم رحمانی
روزنامه‌نگار

نداشتن پول خرد و منازعه‌ای که برای آن همواره بین مسافران و رانندگان تاکسی‌ها جریان داشت، تعدادی از استارتاپ‌ها را بر آن داشت تا بعد از تجربه موفق راه‌اندازی تاکسی‌های اینترنتی، نرم‌افزار پرداخت الکترونیک کرایه‌ها را راه‌اندازی کنند. «رسید»، «فون‌پی» و «ایزی‌پی» سه نرم‌افزاری هستند که به‌ترتیب قدم در تحول این شیوه پرداخت گذاشتند و سازمان تاکسیرانی نیز از آنها در حد توان حمایت کرد. اما در راستای اجرایی‌سازی این سیاست، نرم‌افزار رسید با مشکلاتی مواجه شد و همین مشکلات باعث شد این نرم‌افزار در دور رقابت با سایرین عقب بیفتد.

ایمان محمدی، مدیرعامل اپلیکیشن پرداخت «رسید» در گفت‌وگو با «فرهیختگان» به مشکلات ایجاد شده برای این نرم‌افزار در مرحله بهره‌برداری و اجرا پرداخت و گفت: «بیش از یک سال و نیم است که به شرکت تاکسیرانی برای مجوز درخواست داده‌ایم اما آنها هیچ توجهی نکرده و مجوزی برای ما صادر نمی کنند. مسئولان تاکسیرانی وعده‌های بلندمدتی جهت همکاری می‌دهند در حالی که تا به امروز و با گذشت زمان زیادی از اولین درخواست ما هنوز گشایشی صورت نگرفته است.»

وی با اشاره به گستردگی فعالیت نرم‌افزار رسید خاطرنشان کرد: «در حال حاضر اپلیکیشن رسید بیش از هشت هزار تاکسی را تجهیز به QRcode خوان کرده اما اجازه فعالیت از آنها گرفته شده است. با این حال گویا تاکسیرانی در حال طراحی سازوکاری جهت فعالیت این نرم‌افزارهاست و تا زمانی که به نتیجه نرسد مجوزی را صادر نمی کند اما واقعیت این‌طور نیست و فون‌پی که وابستگی به نهادهای خاص دارد در حال فعالیت است.»

محمدی با اشاره به رسم متداول فعالیت این نوع کسب‌وکارها افزود: «برای اینکه فون‌پی بتواند فعالیت کند باید مناقصه‌ای برگزار می‌شد و ما هم حضور می‌داشتیم. باید قراردادی نوشته می‌شد و ما هم مطلع می‌شدیم، الان فون‌پی تحت چه سازوکاری در حال فعالیت است؟ تاکسیرانی در حال وقت تلف کردن است و این وقت‌کشی به نفع فون‌پی و سایر نرم‌افزارهاست که تحت عنایت این سازمان در حال فعالیتند.»

مدیرعامل اپلیکیشن پرداخت «رسید» ادامه داد: «یک موضوع قابل توجه و محل سوال ماست که تاکسیرانی چه چیزی از نرم‌افزارهای پرداخت می‌خواهد؟ این سازمان هنوز هیچ سازوکار مشخصی ندارد، با این حال فون‌پی مدعی است که توانسته به خواسته‌های تاکسیرانی عمل کند، حالا این خواسته چه چیزی بوده که ما نتوانستیم و فون‌پی توانسته، هنوز به آن پی نبرده‌ایم.»

محمدی در پایان به برخورد شدید سازمان نظارت بر تاکسیرانی اشاره کرد و گفت: «این سازمان در برهه‌ای با تاکسی‌هایی که برچسب نرم‌افزار رسید را داشتند و از آن استفاده می کردند، برخورد می کرد و حتی در مواردی پروانه هوشمند شهری آنها را نیز باطل می کرد. با این وضع ما علاقه‌مند به فعالیت هستیم و تاکسیرانی شفاف بگوید چه چیزی می‌خواهد تا ما اجرا کنیم و بیش از این مانع فعالیت ما نشود.»

برخی بی‌قانونی کردند

علیرضا قناد‌ان، مدیرعامل سازمان مدیریت و نظارت بر تاکسیرانی تهران در همین ارتباط به «فرهیختگان» گفت: «تا به حال به هیچ نرم‌افزاری در زمینه پرداخت الکترونیک کرایه تاکسی‌ها مجوز داده نشده است. اینکه بگوییم به فلان نرم‌افزار مجوز فعالیت داده شده است و به آن یکی نه، ادعای کذبی است. یک طرح پایلوت توسط سازمان تاکسیرانی اجرا شد به این صورت که یک خط تاکسیرانی به «رسید» و یک خط دیگر به «فون‌پی» داده شد تا پرداخت کرایه‌ها در این خطوط توسط این نرم‌افزارها صورت گیرد. متاسفانه در مرحله اجرا «رسید» بی‌قانونی کرد و پا از خط اهدا شده به این نرم‌افزار فراتر گذاشت و همین عمل باعث بروز مشکلات فراوانی در سایر خطوط شد و مجموعه تاکسیرانی را با مشکلات فراوانی روبه‌رو کرد. برای جلوگیری از این موضوع سازمان نظارت بر تاکسیرانی مانع فعالیت این نرم‌افزار شد.»

وی با اشاره به تشکیل یک کمیته برای بررسی موضوع پرداخت کرایه‌ها خاطرنشان کرد: «از یک ماه گذشته کمیته‌ای با حضور سازمان فناوری اطلاعات شهرداری، مترو، اتوبوسرانی و تاکسیرانی تشکیل شده است تا تمام جوانب اجرای این سیاست مورد بررسی قرار بگیرد. بنده این موضوع را بارها به آقای محمدی مدیرعامل «رسید» گفتم و تکرار کردم که در حال زمینه‌سازی و تهیه بستری هستیم که همه نرم‌افزارها حتی نرم‌افزارهای بانکی هم به این حوزه وارد شوند و این مصرف‌کننده باشد که نرم‌افزار را جهت پرداخت انتخاب می کند. بنده شخصا با هر نوع انحصاری مخالفم و باید فضا برای فعالیت همه باز باشد.»

قناد‌ان در پایان به رویه ناصحیح مدیران نرم‌افزار رسید انتقاد کرد و افزود: «برای اجرای هر سیاستی آن هم در این حجم و ارتباطی که با زندگی روزمره مردم دارد باید دقت و کارشناسی لازم صورت بگیرد. مدیران «رسید» به واسطه ارتباطاتی که با کافه‌بازار و رسانه‌ها دارند در حال جوسازی رسانه‌ای هستند تا رویه غلط خود را ادامه دهند و قائل به خواسته‌های تاکسیرانی نیستند. باید ابتدا به طرح پایلوت و محدودیت‌های موجود در آن احترام می گذاشتند و بعد در فضایی مهیا و آرام به رقابت با سایرین می‌پرداختند نه اینکه پایلوت را دور بزنند و حالا هم شاکی باشند.»

در انتها باید گفت استفاده از تکنولوژی در هر زمینه به‌منظور افزایش رفاه عمومی و تسهیل ارتباطات گوناگون روزانه انسان صورت می گیرد و اجرای آن در یک بستر نو، مثل کشور ما که به تازگی بهره‌برداری از آن را تجربه کرده است، نیازمند تعامل، تجربه و کارشناسی بسیاری است تا در ابتدای مسیر تکامل شکست نخورد و همه مردم از مزایای آن بهره‌مند شوند.

یادداشت

«خبرنگار» اهل رانت نیست

مهسا شمس کلائی
روزنامه‌نگار

در سراسر دنیا رسانه و خبرنگاران را رکن چهارم دموکراسی می‌دانند و سیاستمداران ایرانی هم در کنار قوه مجریه، قضائیه و مقننه از رسانه به‌عنوان چهارمین رکن دموکراسی یاد می کنند، اما آنچه قابل توجه است تفاوت شگرف برخورد با اهالی رسانه در ایران و سایر کشورهای جهان است!

تاریخ توهین به قشر خبرنگاران در کشور، در خود صحنه‌های بسیاری دیده و در تمام این توهین‌ها، جرم خبرنگار، مطالبه‌گری، پرسشگری یا اصرار کردن بر سوالی به‌منظور روشن شدن ماجرا برای مردم بوده است!

ما خبرنگارهای ایرانی عادت به شنیدن سوالاتی از قبیل اینکه مگر خبرنگار با سایر مردم چه تفاوتی دارد، چرا باید خبرنگاران فلان امتیاز را داشته باشند و... داریم و به دلیل اینکه تعبیر صحیحی از این حرفه در افکار عمومی نشده است، در زمانی که با این سوالات از جانب مردم مواجه می‌شویم خیلی ناراحت نمی‌شویم و از کنارش عبور می کنیم.

اما اگر مسئولی که خود از نزدیک شاهد تلاش‌های بی‌وقفه خبرنگاران است این سوالات را بپرسد یا بخواهد برخی رفتار خبرنگارنماها را به سایر خبرنگاران تعمیم دهد، نه من و نه سایر همکاران نمی‌توانیم ندید بگیریم یا اینکه به سادگی از کنار آن عبور کنیم.

هنوز برخورد زشت عباس آخوندی با خانم خبرنگار باشگاه خبرنگاران جوان، توهین حسن قاضی‌زاده هاشمی به خبرنگاران و مزدور خواندن آنها و توهین بهناز جعفری به یک خبرنگار فراموش نشده است که در خلال تصویب شدن جزئیات طرح ترافیک امسال، اعضای شورای شهر اظهارنظرهایی در مورد سهمیه طرح ترافیک خبرنگاران کردند و چه مستقیم و چه غیرمستقیم به خبرنگاران توهین کردند؛ این موضوع به قدری اهمیت داشت که عده‌ای از خبرنگاران حاضر در صحن شورا در همان روزی که به جامعه خبری بی‌احترامی می‌شود، صحن شورا را به نشانه اعتراض ترک می کنند.

عده‌ای از خبرنگاران اعتراضات خود را در فضای مجازی با هشتگ #نه_به_رانت در راستای افشاگری رانت‌بازی اعضای شهرداری و شورای شهر دنبال کردند تا به مسئولان مربوطه بفهمانند که اعطای طرح ترافیک با نرخ پایین‌تر به خبرنگاران رانت‌بازی نیست و ساخت فلان سونا و جکوزی یا خرید فلان زمین و امثالهم از سوی شما رانت‌بازی است.

این بی‌احترامی نادیده گرفته شدن جایگاه خبرنگاران موضوعی قدیمی یا جدید نیست، بلکه موضوعی لحظه‌ای است که هر لحظه امکان دارد از سوی مسئولی که با آن مصاحبه می‌شود یا در جلسه حاضر است به خبرنگار توهین شود و در این بین هستند عده‌ای خبرنگارنما که توانسته‌اند در این حرفه نفوذ کنند و همیشه پای لنگ اعتراضات جامعه خبری باشند.

در کشورهای پیشرفته و توسعه‌یافته، حرفه خبرنگاری جزء ۱۰ شغل برتر جامعه و هم‌رده با مشاغلی مانند استادی دانشگاه و پزشکی و معلمی و وکالت، دسته‌بندی می‌شود، اما متاسفانه در ایران شاهد این هستیم که توهین به خبرنگاران هر روز ابعاد جدی‌تری به خود می گیرد؛ تا جایی که معاون شهردار تهران در دفتر یک خبرگزاری شرکت می کند و کم اطلاعی خود از ادعای خبرنگاران برای حق داشتن در سهمیه‌بندی‌های طرح ترافیک را به زیاده‌خواهی خبرنگاران تعبیر می کند و می گوید: «زمانی که به خبرنگاران این طرح ترافیک داده می‌شود چه کنترلی انجام می گیرد که این افراد صرفا برای تهیه خبر از آن استفاده کنند. آیا تضمینی وجود دارد؟ وضعیت خبرنگاران با خودروی اورژانس و آتش‌نشانی متفاوت است، افرادی که از خودروی شخصی استفاده می کنند به نظر من خودخواهی می کنند و فرقی نمی کند که دارا باشند، مدیر باشند یا وکیل. البته بگویم که بخشش از جیب من نیست از جیب مردم است. می‌توانستم بگویم طرح ترافیک مانند قبل باشد و همه خوشحال شوند اما چه ترجیحی وجود دارد که از جیب مردم برای یک اقلیت خرج کنیم تا صد هزار خودرو به راحتی در محدوده مرکزی شهر تردد کنند.»

در پاسخ به این مسئول باید بگویم که شما از کجا تضمین می کنید که ۶۳ هزار سهمیه‌ای که به دولت و ادارات می‌دهید، در راستای انجام کارهای اداری انجام می‌شود؟ چراکه همه ما بارها و بارها عبور و مرور ماشین‌هایی با پلاک اداری را در ساعات غیراداری و به‌منظور انجام کارهای متفرقه دیده‌ایم!

آقای مسئول اگر بخواهیم اصل را بر موشکافی بگذاریم که نوک پیکان به سمت ادارات و قشر دولتی می‌رود! خبرنگار اگر ادعا می کند که باید سهمیه‌ای در طرح ترافیک داشته باشد که برای خودش نیست، چراکه هیچ خبرنگاری برای خودش خبرنگاری نمی کند و هرچه هست برای مردم است، زیرا او زبان گویای مردم است و باید بتواند در هر زمانی و در هر مکانی که لازم است و منع قانونی ندارد، حاضر باشد و گزارش تهیه کند؛ خبرنگاری که هر لحظه زندگی‌اش می‌تواند سوژه‌ای برای آغاز یک گزارش باشد چگونه می‌تواند از طرح ترافیک در راستای غیرکاری استفاده کند! خبرنگار که پشت میز نشین نیست، او باید در جامعه باشد.

البته منظور بنده از خبرنگار، افرادی نیستند که دنبال سوءاستفاده از عنوان خبرنگار برای داشتن مصونیت حقوقی و رسانه‌ای در جهت زد و بند و منفعت‌های شخصی هستند! بلکه منظورم از خبرنگار، خبرنگارانی هستند که از معضلات جامعه در رنج هستند و رنج مردم، آنها را رنج می‌دهد و تلاش خود را در اطلاع‌رسانی صحیح به افکارعمومی و آگاه‌سازی جامعه به کار می‌برند، اینها براساس تعهد عمل کرده و گاه به خاطر اصرار و سماجت بر تعهدات خود جریمه‌های سنگینی می‌پردازند و محرومیت‌هایی را متحمل می‌شوند!

جدول کلمات متقاطع

۲۲۱۱

افقی

۱– حقارت– از کشورهای آسیای جنوب شرقی **۲–** تیراندازی– ورم– تندرست **۳–** پوشاننده– مرتب و منظم– نغمه **۴–** بی‌مهار– خراش و بریدگی عضوی از بدن– من و جنابعالی– شنا کردن **۵–** راهرو– حیوان جنگلی– مرتجع لاستیکی **۶–** رشد کردن– نژاد ما– اندک **۷–** خاک– محل کار کارمند– سیال تنفسی **۸–** خوش‌قد و قامت– کهنه و قدیمی– آبادی و روستا **۹–** تصور و خیال– پر و لبریز– خرد و ریز **۱۰–** بالای چشم– بسنده– دهان‌دره **۱۱–** عدد منفی– گشادگی میان دو کوه– آدرس ترسیمی **۱۲–** پیشوای یهودیان– برآمدگی ته‌لاستیک– ترس– دشنام و ناسزا **۱۳–** پایتخت اتریش– واجد– ضروری **۱۴–** گروه مجهز– روح– عارفی بزرگ متوفی ۱۹۰ه.ق که خود را به جنون زد **۱۵–** بارومتر– از خطاطان مشهور ایرانی

عمودی

۱– پوسیده‌شدن– گدای دوره‌گرد **۲–** فالگیر– صیغه– شعرژاپنی **۳–** واحد توان– پرسپکتیو– سرود و نغمه **۴–** کتابی از بزرگ علوی– دویار هم‌قد– مار عظیم‌الجثه– دنبال و عقب **۵–** گوشت آذری– گل و لای– برتر از دیگران **۶–** علم سرشماری– سلام و تحیت– قدر و مرتبه **۷–** ایستگاه قطار– دعا و مناجات– فلانی **۸–** کبوتر صحرایی– حس– هریک از دو طرف لشکر **۹–** پایه و بنیاد– برای اینکه– چرک بدن **۱۰–** آزمون چهارگزینه‌ای– رسوب یخچال– چاق و پرگوشت **۱۱–** دوزخ و جهنم– میوه پرزدار– یال اسب **۱۲–** تصدیق انگلیسی– پارچه یمانی– پرنده زیبا– ارزان **۱۳–** باربر شهری– از رودهای مهم ایران– درد و رنج **۱۴–** کپر– پماد سرماخوردگی– پایتخت کره‌جنوبی **۱۵–** گالری– میوه شبیه گیلاس

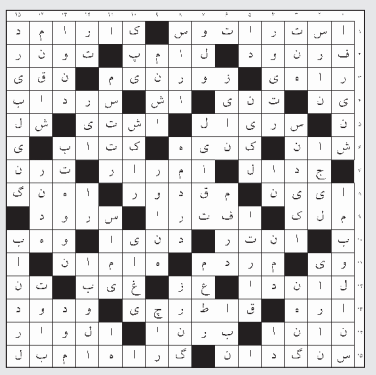

۲۲۱۰

دیدگاه

پایان اطفای حریق ساختمان برق حرارتی وزارت نیرو

ساختمان امن است؟

ساختمان برق حرارتی وزارت نیرو واقع در خیابان ولی‌عصر (عج) روز دوشنبه دچار حریق و با تلاش آتش‌نشانان این حریق خاموش شد.

جلال ملکی، سخنگوی سازمان آتش‌نشانی با اشاره به پایان مرحله اطفای حریق ساختمان وزارت نیرو و آغاز مرحله لکه‌گیری و ایمن‌سازی ساختمان، از تحویل این ساختمان به مسئولان و کارشناسان تا ساعاتی دیگر برای بررسی علل حادثه خبر داد و به «ایسنا» گفت: «نیروهای سازمان آتش‌نشانی در ساعات میانی شب سه‌شنبه موفق شدند به طبقه منفی چهار که کانون اصلی آتش‌سوزی بود، نفوذ کنند.» وی در ادامه افزود: «در حال حاضر نیروها وارد مرحله لکه‌گیری و در ادامه ایمن‌سازی ساختمان شده‌اند تا اگر در حین جست‌وجو آتش پنهانی وجود داشته باشد، آن را خاموش کنند. در حال حاضر آتش هویدا و آشکاری در محل حادثه وجود ندارد.»

سخنگوی سازمان آتش‌نشانی اظهار کرد: «با توجه به بالا بودن ریسک خطر، مدت زمان طولانی آتش‌سوزی و حرارت بالا، مأموران آتش‌نشانی بعد از تحویل ساختمان هم در محل مستقر خواهند بود. سپس ساختمان وزارت نیرو تحویل مسئولان، متخصصان و مهندسان خواهد شد تا آنها محل را بررسی کنند. همچنین در حال حاضر با توجه به نوع فعالیت باقیمانده تعداد نیروهای آتش‌نشانی در محل کاهش یافته است. با توجه به اینکه آتش در ساختمان حدود ۴۸ ساعت شعله‌ور بوده، خطر همچنان برای این ساختمان وجود دارد و نمی‌توان به‌طور مطلق گفت که احتمال ریزش ساختمان وجود ندارد. همچنین بعد از پایان کار آتش‌نشانان، نظام مهندسی باید به موضوع ایمن‌سازی این ساختمان ورود کند.»

تغییر ستون‌های ساختمان

حمزه شکیب، عضو هیات مدیره سازمان نظام مهندسی ساختمان استان تهران، می گوید: «اسکلت این ساختمان فلزی و از نوع خورجینی و در سال ۵۶ توسط سازنده پلاسکو ساخته شده است؛ سازه این ساختمان با سازه ساختمان پلاسکو متفاوت است و سازه پلاسکو لوله‌ای بوده ضمن اینکه فاصله ستون‌های ساختمان وزارت نیرو در این سازه کمتر است.»

وی درخصوص احتمال ریزش ساختمان وزارت نیرو گفت: «حرارت آتش در طبقه منفی ۴ این ساختمان شدید بود و حتی دیوارهای ساختمان ترک‌هایی هم برداشته بود و ستون‌ها تغییر حالت داده است و اگر نتوانند وزن را تحمل کنند، احتمال ریزش وجود دارد.»

امکان بازگشت ساکنان فعلا وجود ندارد

سرهنگ علی کارخانه، سرکلانتر سوم پلیس پیشگیری پایتخت به «میزان» گفت: «ساکنان تا زمانی که عملیات آتش‌نشانان پایان نیابد و ایمن‌سازی صورت نگیرد، نمی‌توانند به منازل‌شان بازگردند. از همان ساعات اولیه حریق، عوامل ما با آمادگی مستقر شدند همچنین در بخش انتظامی از تمام یگان برای پوشش استفاده شده است.» وی در ادامه افزود: «سرقت اموال عمومی در نزدیکی ساختمان وزارت نیرو گزارش نشده و ساکنان اگر شکایتی داشتند می‌توانند با پلیس ۱۱۰ تماس بگیرند.»

سرکلانتر سوم پلیس پیشگیری پایتخت با بیان اینکه معاون دانشجویی در محل حضور دارد، ادامه داد: «چنانچه دانشجویان می‌خواهند از خوابگاه دانشجویی وسایل‌شان را بردارند باید با معاون دانشجویی هماهنگ کنند و با حضور پلیس وارد خوابگاه شوند.»

سرهنگ کارخانه اظهار کرد: «ساکنان تا زمانی که عملیات آتش‌نشانان پایان نیابد و ایمن‌سازی صورت نگیرد نمی‌توانند به منازل‌شان بازگردند.»